

ABC 2018 w. 4 s. 10 (24-01)

Noblista mieszkał w Bojanowie

Emil Adolf Behring, laureat Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny, mieszkał w Bojanowie. Wprawdzie tylko przez rok, ale wpisał się w historię miasteczka, które może pochwalić się tak znamienitą postacią. Na jego bojanowski ślad wpadł Krzysztof Wodyński, miejscowy regionalista. Zwrócił się do władz Bojanowa o upamiętnienie uczonego.

Jacek Witczak
wiczak@gazetaabc.pl

Pionier i pierwszy laureat

Nagrodę Nobla otrzymał w 1901 roku, gdy przyznano ją po raz pierwszy. Był niemieckim bakteriologiem. Jest uważany za twórcę światowej immunologii.

- W Bojanowie mieszkał w 1887 roku - mówi Krzysztof Wodyński. - Był tu lekarzem wojskowym, bo w miasteczku stacjonował szwadron kirasjerów, wchodzący w skład armii pruskiej. Mieszkał w kamienicy przy Rynku. Wtedy budynek należał do miasta, obecnie jest prywatny.

Trafił na ślad

Wodyński trafił na ślad po Behringu przeglądając „Orędownik Rawicki” z 16 kwietnia 1938 roku i artykuł z okazji 300-lecia nadania Bojanowu praw miejskich, napisany przez rawickiego nauczyciela Józefa Miedzińskiego.

W artykule pt. „Bojanowo na przestrzeni trzech wieków” profesor Miedziński napisał o Behringu: „Nadmienić wypada, że u kirasjerów bojanowskich, jako młody lekarz garnizonowy zapoczątkował swoją karierę medyczną dr de Behring, późniejszy profesor uniwersytetu w Marburgu, słynny w świecie naukowym między innymi ze swego skutecznego antydotum przeciwdyfteryzowego (mieszkał przy Rynku w domu nr 1).”

- Nie było tam jednak informacji, że Behring był Noblistą. Być może profesor Miedziński nie zdawał sobie z tego sprawy. Zaintrygowała mnie postać niemieckiego lekarza. Zaczęłem szukać o nim innych informacji, ale na polskich stronach w internecie nie było ich wiele. Obszerne artykuły o uczoneym znajdują się na niemieckich stronach, łącznie ze wzmianką, że mieszkał w Bojanowie.

Kiedy tablica

Wodyński zauważył, że po publikacji w przedwojennym „Orędowniku”

► Krzysztof Wodyński na tle kamienicy, w której ponad sto lat temu mieszkał Emil Behring.

- Uważam, że pamiątkowa tablica powinna być umieszczona na murze kamienicy, w której mieszkał. Władze Bojanowa zaakceptowały ten pomysł.

Wodyński zaproponował treść tablicy, na której miałby być napis in-

Orędownik Rawicki

łów o Bojanowie, nieznanym jeszcze faktów i epizodów z jego historii. Zachęcił mnie do przeglądnięcia przedwojennych numerów „Orędownika” znajdujących się w Rawickiej Bibliotece Publicznej.

świat, znajduje się upamiętniająca go tablica, ufundowana przez przedwojennych mieszkańców. Regionalista uważa, że w podobny sposób tego wielkiego uczonego i dobroczyńcę ludzkości warto upamiętnić w Bojanowie.

FABRYKA MEBLI TAPICEROWANYCH

EUROLINE Sp. z o. o.

Leszno, ul. Spółdzielcza 51

poszukuje kandydatów do pracy na stanowiska:

✓ TAPICER	STOLARZ ✓
✓ SZWACZKA	MAGAZYNIER ✓

Oferujemy:

- zatrudnienie na podstawie umowy o pracę w Firmie o stabilnej pozycji
- możliwość zdobycia doświadczenia w dużej Firmie produkcyjnej
- możliwość przyuczenia do zawodu na stanowiska stolarz i tapicer
- wynagrodzenie akordowe

Od kandydatów oczekujemy:

na stanowisko szwaczka umiejętności szycia na przemysłowych maszynach do szycia
zaangażowania i motywacji do pracy

Zapewniamy dowóz pracowników na trasach z Bojanowa, Góry, Kościana, Krzywina, Gostynia, Wschowy i Niechłowa

Zainteresowane osoby prosimy o przesłanie CV i listu motywacyjnego na adres:

EUROLINE Sp. z o.o.
64-100 Leszno ul. Spółdzielcza 51
praca@euroline.com.pl

Prosimy o dopisanie klauzuli:

„Wyrażam zgodę na przetwarzanie moich danych osobowych na potrzeby procesu rekrutacji, zgodnie z Ustawą z dnia 29.08.1997 r. o Ochronie Danych Osobowych (Dz. U. Nr 133, poz.883)”

2805/2017

siugi w dziedzinie medycyny oraz otrzymał Nagrodę Nobla.

Maciej Dubiel, burmistrz Bojanowa popiera pomysł.

- *Przychylnie odnieśliśmy się do tej propozycji, choć uważam, że należy jeszcze przemyśleć treść zaproponowanej przez pomysłodawcę - mówi. - Uważam, że w Bojanowie należy upamiętnić, w pewien sposób wyeksponować uczonego, jakim był Behring. Przede wszystkim jednak zgodę powinien wyrazić właściciel budynku. Czekamy na jego odpowiedź. Pomysł trzeba też skonsultować z konserwatorem zabytków. Myślę, że taka, pamiątkowa tablica stanowiłaby wartość dodaną odnowionej kamienicy w centrum miasta.*

Wincenty Bęgm
burmistrz m. Bojanowa

wybuchi o godzinie czwartej po
płonęło 450 domów, a ocalało za-

▲ Informacja o tym, że Emil Behring mieszkał w Bojanowie jest w artykule, który z okazji 300-lecia miasteczka ukazał się w 1938 roku w Orędowniku Rawickim.

Emil Adolf Behring urodził się 15 marca 1854 roku w Ławicach koło Ławy. Był piątym z trzynastorga dzieci wiejskiego nauczyciela Augusta Jerzego i Augusty z domu Zech. Maturę zdał w Olsztynku. Miał zostać studentem teologii, ale uzyskał stypendium na studia chirurgiczne w Berlinie.

15 sierpnia 1878 roku obronił pracę dyplomową i po dwóch latach praktyki w Wołowie uzyskał prawo wykonywania zawodu lekarza.

Naukowe badania prowadził w Poznaniu, Wińsku i Bojanowie. Później został oddelegowany do Instytutu Farmakologii Uniwersytetu w Bonn, gdzie pracował nad odpornością przeciw zarazie węglkowej. Od 1889 roku w Berlinie zajmował się badaniami dotyczącymi odporności zwierząt na tężec i błonię, co doprowadziło do uzyskania szczepionek powodujących odporność na te choroby u ludzi. Były to pionierskie eksperymenty w dziedzinie ludzkiej immunologii.

Za swoje dokonania otrzymał wiele nagród i tytuł szlachecki „von” przyznany mu w 1901 roku. W tym samym roku odebrał Nagrodę Nobla jako jeden z pierwszych jej laureatów. Komitet Noblowski, doceniając znaczenie dokonań Behringa napisał, że dzięki jego pracy: „*otwarta została nowa droga dla medycyny, a lekarze otrzymali ważną broń w walce przeciw chorobie i śmierci*”.

W 1915 roku von Behring dostał Krzyż Żelazny za szczepionkę przeciwżółciową, która ratowała życie rannym żołnierzom. W Marburgu prowadził własną fabrykę szczepionek. Ironią losu zmarł na zapalenie płuc 31 marca 1917 roku, w wieku 63 lat. Jego nazwisko nosi najważniejsza niemiecka nagroda w dziedzinie medycyny przyznawana przez Uniwersytet w Marburgu.

Landarmenhaus); w roku 1909 założona została Państwowa Średnia Szkoła Rolnicza (Landwirtschaftsschule), a kilka lat przedtem państwowy zakład przygotowawczy kształcenia nauczycieli (Präparandenanstalt). Wszystko to miało na celu ugruntowanie i podtrzymanie tej „twierdzy niemieczyny i luteranizmu” (zakreślenie antycznego pastora Richarda) wśród szczerze polsko - katolickiej ludności naszej. Nadmienię wypada, że u kirasjerów bojanowskich jako młody lekarz garnizonowy zapoczątkował swoją karierę medyczną Dr. von Behring, późniejszy profesor uniwersytetu w Marburgu, słynny w świecie naukowym między innymi ze swego skutecznego antydotum przeciwdyfteryjowego (mieszkał przy Rynku w domu nr. 1).

Z dniem 17 stycznia 1920 roku rozpoczynała nową era w historii miasta: starw eród

Fot. Wikipedia

▲ Emil Adolf von Behring był pierwszym laureatem Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny.